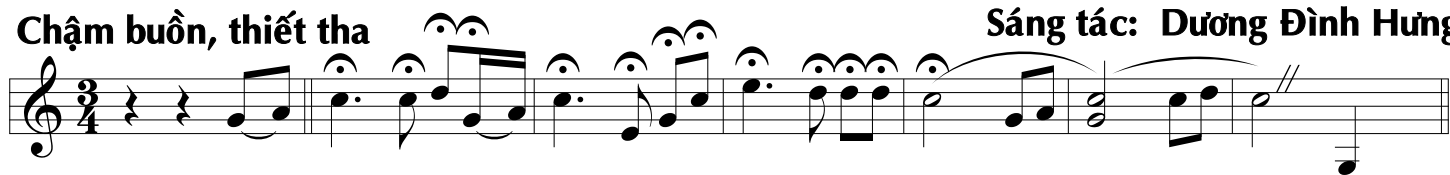

Băng Lăng

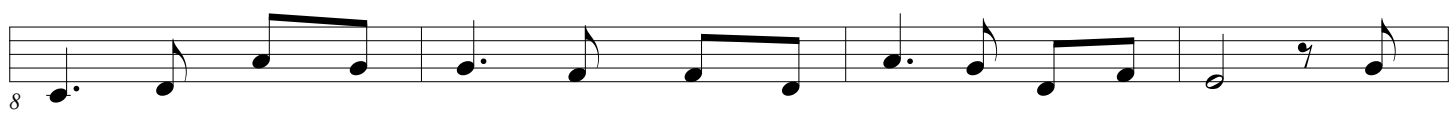
Hoa Tim Ngày Xưa

Chậm buồn, thiết tha

Sáng tác: Dương Đình Hưng

Cổng

trời giữa đám mây cao chung quanh đôi sẵn dễ vào khó ra Đường

lên biên giới không xa lối về nam bộ lại qua ngàn trùng Đêm

mơ nửa giấc hoang đường nửa đêm còn lại vẫn vương ngàn lần Chiều

hôm mây trắng bạt ngàn ngó về quê vợ ruột gan nào nùng Ngày

xưa nàng thích băng lăng gửi cành hoa tím cho nàng nhớ thương Ngày

xưa nắng đổ trong vườn nàng như e thẹn bên hàng băng lăng. Những

Bằng Lăng Hoa Tím Ngày Xưa

hôm không thấy bóng nàng chỉ sợ áo tím sang ngang mất rồi. Lạ

trời tháng tám mưa rơi được đem sinh lễ sang nơi nhà nàng. Bây

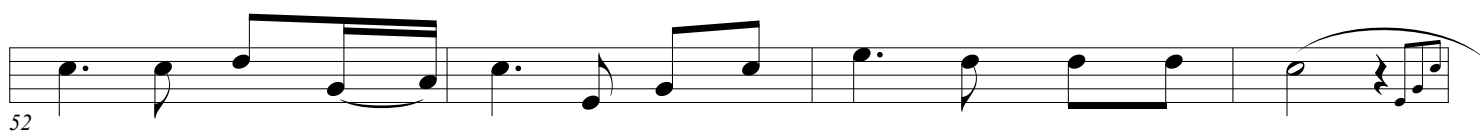
giờ cách trở muôn trùng lâu lâu mới được một lần thăm nuôi. Về

bên sông cũ chiều nay bằng lăng còn đó người đâu mà tìm. Bằng

lăng em hỡi Bằng lăng chỉ còn hoa tím giăng giăng mưa buồn. Bằng

lăng em hỡi bằng lăng chỉ còn nước mắt loang loang mưa buồn.

56